

МІНІСТЕРСТВО НАУКИ І ОСВІТИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет романської філології та перекладу

Допущено до захисту

« » _____ року

Завідувач кафедри

_____ *Залеснова О.В*

КУРСОВА РОБОТА

із зіставного мовознавства на тему :

«Характеристика і класифікація запозичень в іспанській мові»

Студентки III курсу, групи Млі06-21
напряму підготовки 6.020303 Філологія
Переклад (іспанська)

Маркевич Маргарити Петрівни

Науковий керівник
доктор філологічних наук
професор **Данилич В.С**

Національна шкала: _____

Кількість балів: _____ Оцінка ЄКТС: _____

Члени комісії:

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

КИЇВ 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАПОЗИЧЕНЬ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ.....	6
1.1. Типологія запозичень.....	6
1.2. Процес адаптації запозичень.....	9
1.3. Нормативні аспекти використання запозичень.....	12
Висновки до розділу 1.....	14
РОЗДІЛ 2 СТАТУС ЗАПОЗИЧЕНЬ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ.....	16
2.1. Запозичення у сфері інформаційних технологій.....	16
2.2. Адаптація та інтеграція запозичень.....	22
Висновок до розділу 2.....	25
ВИСНОВКИ.....	26
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	29

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Тема характеристики і класифікації запозичень у іспанській мові залишається актуальною в контексті сучасного лінгвістичного дослідження з численними перспективами вивчення впливу інших мов на іспанську, а також їх роль у формуванні мовних структур та збагаченні словникового складу. Сучасна реальність, в якій взаємодія різних культур і мов стає все більш інтенсивною, робить цю тему надзвичайно важливою для вивчення та розуміння сучасних лінгвістичних процесів.

Перше, що слід відзначити, це поширення та різноманітність запозичень у сучасній іспанській мові. Запозичення з інших мов є невід'ємною частиною мовного розвитку, особливо в умовах глобалізації та культурного обміну. Зокрема, англійські запозичення, такі як "internet" чи "smartphone", стають все більш поширеними у мові молодіжного спілкування. Однак, поряд з англійськими, у іспанській мові зустрічаються також запозичення з французької, італійської, арабської та інших мов, що свідчить про багатогранність її впливу.

Друге, розглядання класифікації запозичень дозволяє лінгвістам систематизувати їх та розуміти їхню природу. Запозичення можна класифікувати за багатьма критеріями, включаючи сферу вживання, час введення в мову, механізми адаптації тощо. Наприклад, італійські запозичення в іспанській мові часто співпадають з термінами в галузі мистецтва та кулінарії, тоді як арабські запозичення переважно пов'язані з наукою, технологіями та архітектурою.

Третє, вивчення запозичень у іспанській мові дозволяє розкрити динаміку мовного контакту та культурного обміну. Аналізуючи вживання запозичень, лінгвісти можуть виявити особливості сприйняття та адаптації іншомовних елементів в іспанській мові, а також відслідковувати зміни у мовній системі через їх вплив. Наприклад, розгляд інгліцизмів у сучасній іспанській мові дозволяє виявити, як швидкі зміни в технологічній сфері відображаються на лексичному складі мови.

У висновку, тема характеристики і класифікації запозичень у іспанській мові залишається актуальною і цікавою для дослідження в контексті сучасних лінгвістичних та культурологічних процесів. Розуміння ролі та природи запозичень допомагає не лише у збагаченні наукових знань про мову, а й у кращому розумінні динаміки мовного розвитку та культурних взаємозв'язків.

Метою даного дослідження є систематизація та класифікація запозичень у іспанській мові з метою розкриття їхнього впливу на лексико-семантичну та граматичну структуру мови.

Для досягнення мети, нами були поставлені наступні **завдання дослідження:**

- Розкрити типологію запозичень;
- Визначити процес адаптації запозичень;
- Дослідити нормативні аспекти використання запозичень;
- Проаналізувати запозичення у сфері інформаційних технологій;
- Дослідити адаптація та інтеграція запозичень.

Об'єктом дослідження є запозичення у іспанській мові, що охоплює всі мовні елементи, уведені з інших мов, незалежно від їхнього походження або характеру.

Предметом дослідження є характеристика та статус⁸⁺⁷ цих запозичень, а також їхній вплив на лексико-семантичну та граматичну структуру іспанської мови.

Методи дослідження: у роботі використано метод лінгвістичного аналізу текстів що дає змогу визначити використання запозичень в різних мовних контекстах, їх типи та характеристики.

Також аналіз словникових джерел для вивчення походження та розвитку запозичень.

Порівняльний метод для порівняння вживання запозичень в іспанській мові з мовами що мають значний вплив на її лексичний склад.

Морфологічний та семантичний аналіз для дослідження морфологічних особливостей запозичень в іспанській мові та виявлення їх семантичних і культурних відтінків.

Практичне значення дослідження полягає в розумінні взаємодії різних культур та їхнього впливу на мову, а також розширює знання про те як працює механізм мовного запозичення, та як адаптуються слова до нового середовища, оскільки ці знання є важливими у вивченні мови і перекладу. Крім того, впливає на лексикографічну роботу, допомагаючи поповнити словники іспанської мови та розробляти лексикографічні стандарти.

Також дослідження може мати практичне використання у формуванні мовної політики, що встановлює правила вживання іншомовних слів у мовному середовищі та сприяє збереженню мовної ідентичності.

РОЗДІЛ 1

ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАПОЗИЧЕНЬ У ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

1.1. Типологія запозичень

Іспанська мова, як і багато інших живих мов світу, є динамічною системою, що неухильно розвивається під впливом різноманітних культурних, історичних та соціальних факторів. Однією з ключових характеристик цього розвитку є явище запозичень, через яке мова поповнює свій лексикон новими словами, виразами та конструкціями з інших мов. У цьому контексті типологія запозичень у іспанській мові є широким і глибоким полем дослідження, яке відображає різноманіття впливів, що формували сучасний іспанський лексикон.

Історично іспанська мова формувалася на перехресті багатьох культур, починаючи від римських завойовників, що принесли з собою латину, до арабських завоювань, які залишили слід у вигляді арабських запозичень. Наприклад, слова, такі як "azúcar" (цукор) та "algodón" (бавовна), походять від арабської мови. Ці слова не просто ввійшли в іспанську мову, але й акліматизувалися, ставши невід'ємною частиною лексикону [1].

Завоювання Нового Світу принесло іспанській мові черговий шар запозичень, цього разу з мов корінних американських народів. Так, слова як "томат" (tomate), "шоколад" (chocolate) та "авокадо" (aguacate) були позичені з науатль та інших мов Америки. Вони не тільки збагатили іспанську мову новими концептами, але й сприяли обміну культурними цінностями між двома світами.

У сучасній епісі іспанська мова продовжує активно запозичувати з англійської, особливо у сферах технологій, бізнесу та попкультури. Слова, як "комп'ютер" (ordenador/computadora), "інтернет" (Internet) та "блог" (blog), стали невіддільною частиною сучасної іспанської мови. Це явище є виразом глобалізації та взаємопроникнення культур в умовах сучасного світового порядку [2].

Ще одним важливим аспектом типології запозичень є процес інтеграції цих слів у мову. Запозичення можуть зазнавати фонетичних, морфологічних та

семантичних адаптацій. Наприклад, в іспанській мові часто відбувається адаптація за допомогою зміни закінчень, аби слово вписувалося в морфологічну систему мови, як це сталося з "блог" - "блоггер" (blogger).

Також важливим є феномен калькування, коли запозичене слово або вираз перекладається на іспанську не буквально, а зберігаючи структуру вихідного мовного зразка. Наприклад, "розумний телефон" (teléfono inteligente) як калька з англійського "smartphone" [2].

Крім того, в іспанській мові існує феномен псевдозапозичень, коли слово або вираз, що здається запозиченим з іншої мови, насправді є новотворенням у самій іспанській мові. Це часто відбувається в контексті маркетингу та реклами, де нові продукти отримують назви, що імітують запозичення для створення певного іміджу або ефекту екзотики.

Запозичення не лише збагачують лексичний склад іспанської мови, але й є свідченням її відкритості та адаптивності. Вони відображають історичні події, культурні зв'язки та сучасні глобальні тенденції, зміцнюючи іспанську мову як живий організм, що постійно розвивається. Така динаміка робить іспанську мову не тільки засобом спілкування для її носіїв, але й цікавим об'єктом для лінгвістичних досліджень.

Запозичення в іспанській мові відображають глибинні зв'язки між культурами та історичні впливи, які формували її розвиток протягом століть. Подальший розвиток технологій та глобалізація лише підсилюють цей процес, створюючи нові можливості для взаємодії та обміну між мовами та культурами. Також важливо враховувати роль мовної політики та нормативів у впровадженні та адаптації запозичень. Королівська іспанська академія, яка відповідає за стандартизацію іспанської мови, впливає на процеси включення нових слів та виразів у лексикон. Ця взаємодія між мовною політикою та активною мовною практикою створює цікаву динаміку, що впливає на формування мови та її сприйняття в суспільстві.

Необхідно також відзначити, що запозичення в іспанській мові не завжди є безпроблемним процесом. Іноді вони можуть спричиняти суперечності або

спротив з боку традиційних користувачів мови, особливо в контексті збереження мовної ідентичності та культурної спадщини.

Отже, типологія запозичень в іспанській мові відображає її живий та еволюційний характер. Вона свідчить про постійні зміни та адаптацію мови до нових реалій та викликів сучасного світу. Цей процес не лише збагачує лексичний склад іспанської мови, але й відображає багатогранність та відкритість її спілкування, роблячи її важливим фактором у міжнародному та культурному обміні.

Цей постійний процес взаємодії між мовами відкриває нові можливості для розвитку інтеркультурного розуміння та співпраці. Запозичення не лише сприяють розширенню лексичного складу мови, але й створюють мости між різними культурами та сприяють культурному обміну.

З іншого боку, процес запозичення може також стати об'єктом обговорення та спротиву. Деякі люди можуть вважати, що запозичення веде до втрати мовної чистоти або підриву мовної ідентичності. Такі обговорення відображають глибинні культурні та мовні переконання, які іноді можуть бути складними для вирішення.

Незважаючи на ці складнощі, запозичення продовжуватимуть відігравати важливу роль у розвитку іспанської мови в майбутньому. З технологічними змінами, що постійно відбуваються у світі, нові терміни та вирази будуть продовжувати з'являтися, а іспанська мова буде активно адаптуватися до них, зберігаючи при цьому свою унікальність та красу.

Таким чином, типологія запозичень у іспанській мові є складним та цікавим полем досліджень, яке відображає широкий спектр культурних, історичних та соціальних впливів на розвиток мови. Вивчення цього явища допомагає нам краще зрозуміти процеси взаємодії між мовами та культурами, а також підкреслює значення мови як живого та еволюційного феномену.

1.2. Процес адаптації запозичень

Процес адаптації запозичень у іспанській мові є складним і багатограним, включаючи різні етапи та аспекти, що відображають взаємодію між мовами та культурами. Цей процес можна розділити на кілька ключових аспектів, таких як фонетична адаптація, морфологічні зміни, семантичне пристосування та інтеграція в синтаксичні структури іспанської мови.

Фонетична адаптація є одним з найважливіших аспектів процесу вбирання запозичень. Іспанська мова має свій унікальний набір звуків і фонетичних правил, тому слова, запозичені з інших мов, часто підлягають фонетичній адаптації, щоб вписатися в ці правила. Наприклад, англійське слово "sport" адаптується в іспанському як "deporte", де звук "sp" перетворюється на "d", щоб відповідати фонетичним нормам іспанської мови, яка рідко використовує складні початкові згруповані приголосні [3].

Морфологічні зміни також відіграють важливу роль в адаптації запозичень. Іспанська мова має багату морфологічну систему, особливо в плані відмінювання дієслів та узгодження іменників і прикметників у роді та числі. Запозичені слова можуть зазнавати змін, щоб краще вписатися в цю систему. Наприклад, англійське слово "computer" в іспанській адаптується як "computadora", де додається суфікс "-dora" для створення жіночої форми іменника, яка відповідає іспанським мовним нормам.

Семантичне пристосування є ще одним ключовим аспектом адаптації запозичень. Цей процес включає інтеграцію нових концептів та значень, що приносяться запозиченнями, в іспанську мову та культуру. Часто запозичене слово може набувати нових значень або використовуватися в нових контекстах, які відрізняються від його первісного використання в мові-донорі. Наприклад, англійське слово "cool" в іспанській може використовуватися не тільки для опису температури, але й як сленг для позначення чогось модного або популярного [4].

Інтеграція в синтаксичні структури - це останній важливий етап адаптації запозичень. Щоб стати повноцінною частиною іспанської мови, запозичене слово має бути здатним функціонувати в рамках іспанських синтаксичних

конструкцій. Це може означати адаптацію слова до іспанських правил порядку слів у реченні, використання відповідних предлогів та інших синтаксичних елементів. Таким чином, запозичення стають невід'ємною частиною мовної структури та виразної системи іспанської мови.

У цілому, процес адаптації запозичень у іспанській мові відображає її гнучкість та відкритість до впливів ззовні, дозволяючи їй постійно розвиватися та збагачуватися новими елементами з інших мов та культур [5].

Адаптація запозичень в іспанській мові свідчить про її виняткову відкритість та динамічність. Через цей багатовимірний процес іспанська мова не лише збагачується новими словами та виразами, але й відображає глибокі культурні зміни та взаємодії. Фонетична адаптація, морфологічні зміни, семантичне пристосування, та інтеграція в синтаксичні структури є ключовими кроками, які дозволяють іноземним елементам стати невід'ємною частиною іспанської мовної спільноти. Ці аспекти адаптації не тільки підтримують ріст та розвиток іспанської мови, але й сприяють культурному обміну та взаєморозумінню на глобальному рівні. Таким чином, процес адаптації запозичень є важливим інструментом для збереження живої та розвиненої мовної системи, яка відображає різноманіття та динамізм глобалізованого світу.

Цей процес адаптації запозичень в іспанській мові є динамічним та постійно еволюційним, оскільки мовна спільнота взаємодіє з новими технологіями, культурними тенденціями та глобальними впливами. Він є не лише відображенням змін у самих мовних конструкціях, але й відображенням широкого спектру соціокультурних процесів, що відбуваються в суспільстві.

Підтримка цього процесу адаптації є важливим завданням для збереження життєздатності іспанської мови в умовах сучасного світу. Шляхом відкриття до нових слів та виразів з інших мов, іспанська мова зберігає свою актуальність та відповідність до потреб сучасного суспільства, тим самим зміцнюючи свою позицію як одна з найбільш важливих мов світу.

Напрямок, в якому розвивається іспанська мова, визначається не лише мовними тенденціями, а й суспільними, культурними та технологічними

змiнами. Вона виступає як своєрiдний вiдбиток динамiки сучасного свiту, вiдображаючи його складнiсть та рiзноманiття.

Досягненням в цьому контекстi є не лише розширення лексики, а й збереження культурної iдентичностi та внутрiшньої цiлiсностi. Iспанська мова успiшно поєднує в собi елементи з рiзних культур та традицiй, збагачуючи свiй культурний канон та змцнюючи своє мiсце у свiтовому культурному просторi.

З цього погляду, адаптацiя запозичень у iспанській мовi є не лише мовним явищем, але й важливим аспектом культурної та мовної еволюцiї. Вона вiдкриває дверi для нових iдей, технологiй та концепцiй, що стають доступними для iспаномовних спiльнот навiть у найвiддаленiших куточках свiту.

Таким чином, адаптацiя запозичень у iспанській мовi служить не лише засобом розвитку самої мови, але й важливим iнструментом для сприяння культурному розмаiттю, взаєморозумiнню та глобальнiй спiвпрацi. Вона пiдтримує динамiку культурного обмiну та розвитку, що є ключовим для збереження культурної спадщини та сприяння гармонiйному спiвiснуванню рiзних культур у сучасному свiтi.

1.3. Нормативні аспекти використання запозичень

Нормативні аспекти використання запозичень у мові відіграють важливу роль у регулюванні та стандартизації мовних практик. В контексті іспанської мови це включає в себе різні процеси, які стосуються вибору, адаптації та інтеграції запозичених слів.

Один з ключових нормативних аспектів полягає в процесі вибору запозичень для включення в мову. Не всі запозичені слова автоматично стають частиною іспанської мови. Існують певні критерії та міркування, які мовні регулятори та спільнота носіїв мови використовують для визначення того, чи повинно конкретне запозичене слово бути прийняте. Ці критерії можуть включати потребу у новому слові для опису нового поняття, яке не має відповідника в іспанській мові, або популярність та широке використання слова серед носіїв мови [6].

Адаптація запозичених слів також є важливим нормативним аспектом. Це включає процеси фонетичної, морфологічної та семантичної адаптації, які дозволяють слову інтегруватися в іспанську мову з мінімальними порушеннями її структури. Наприклад, англійське слово "sport" може бути адаптовано як "deporte", пристосовуючись до фонетичних і морфологічних норм іспанської мови.

Нормативні аспекти також включають в себе правила та рекомендації щодо правопису та вживання запозичень. Мовні інституції, такі як Королівська іспанська академія, видають рекомендації та правила, які допомагають носіям мови правильно використовувати запозичені слова в писемній та усній мові. Це включає в себе рекомендації щодо адаптації правопису та вимови запозичених слів, а також їх вживання в різних контекстах .

Крім того, існують дебати та дискусії щодо ступеня, до якого мова повинна приймати запозичення. Деякі мовні пуритани та захисники мовного очищення виступають проти надмірного використання запозичень, вважаючи, що воно може підірвати чистоту та автентичність мови. Вони можуть закликати

до створення нових слів на основі існуючих мовних ресурсів замість запозичення слів з інших мов.

Розглядаючи нормативні аспекти використання запозичень у іспанській мові, важливо звернути увагу на роль мовних політик та освітніх ініціатив. Мовні політики можуть визначати, як і в якому контексті запозичення повинні використовуватися, сприяючи розвитку мовної когерентності та єдності. Наприклад, у сфері освіти та академічного письма можуть існувати конкретні вказівки щодо використання запозичень, щоб забезпечити належний рівень мовної чистоти та професіоналізму.

Освітні ініціативи також відіграють ключову роль у впровадженні нормативних аспектів запозичень, надаючи студентам та мовним практикам ресурси та знання для розуміння та правильного використання іноземних слів у іспанському контексті. Це може включати навчальні матеріали, які обговорюють правильне використання та адаптацію запозичень, а також курси та семінари, які зосереджуються на розвитку мовних навичок у контексті багатомовності та культурного розмаїття [8].

Ще одним аспектом нормативної регуляції є вплив медіа та публічного дискурсу на сприйняття та використання запозичень. Мас-медіа можуть формувати мовні норми та стандарти, популяризуючи використання певних іноземних слів та виразів. Публічний дискурс, включаючи дебати, статті, блоги та соціальні медіа, також може відігравати роль у формуванні нормативних орієнтирів, висвітлюючи питання мовної чистоти, ідентичності та глобалізації.

Нарешті, варто зазначити, що нормативні аспекти використання запозичень у мові постійно розвиваються відповідно до змін у соціокультурному та технологічному контексті. Сучасний глобалізований світ сприяє посиленому культурному обміну та взаємодії, що може вести до появи нових мовних практик та норм. В цьому контексті, нормативні аспекти використання запозичень вимагають гнучкості та адаптивності, щоб залишатися актуальними та відповідати потребам мовної спільноти.

Висновки до розділу 1

У першому розділі нашого дослідження ми детально проаналізували різні аспекти запозичень в іспанській мові, що охоплюють їх типологію, процес адаптації та нормативні аспекти використання. Проведений аналіз типології запозичень дозволив виявити різноманітність джерел та видів запозичених елементів, від арабських та латинських коренів до сучасних англійських технічних термінів. Це свідчить про багатовікову історію мовних впливів та культурних обмінів, які вплинули на формування сучасного лексикону іспанської мови.

Обговорення процесу адаптації запозичень наголосило на складності інтеграції нових слів у мовну систему. Адаптація вимагає фонетичних, морфологічних та семантичних змін, що відображає гнучкість іспанської мови та її здатність до збагачення та розвитку, вбираючи нові мовні елементи та пристосовуючись до змін у соціокультурному середовищі.

Нормативні аспекти використання запозичень підкреслили важливість мовних стандартів та регуляцій у забезпеченні мовної єдності та чистоти. Рекомендації від мовних авторитетів, таких як Королівська іспанська академія, грають ключову роль у керуванні процесом інтеграції запозичень та впливають на їх прийняття та використання у мові та культурі.

У підсумку, розділ підкреслив складну взаємодію між історичними, культурними та нормативними факторами, які впливають на процес вбирання та адаптації запозичень в іспанській мові. Ця динаміка свідчить про живий та еволюційний характер мови, яка постійно розвивається та адаптується до змін у соціокультурному контексті, що робить її важливим аспектом культурного спадку та комунікації.

У подальших дослідженнях можна розглянути вплив запозичень на формування ідентичності та сприйняття мови користувачами. Це може включати аналіз уявлень про мовну "чистоту" та "прохідність", а також реакцію громадськості на нові слова та вирази. Також важливо дослідити, як запозичення

впливають на мовну та культурну різноманітність, чи зменшують вони різноманіття мовних форм та концепцій.

Паралельно можна вивчити роль мовної політики та нормативів у формуванні підходів до запозичень. Як впливають мовні політики на процеси включення нових слів та виразів у лексикон, і які стратегії використовуються для збереження мовної чистоти та унікальності?

Крім того, цікавим напрямком дослідження може бути вивчення взаємозв'язку між запозиченнями в іспанській мові та процесами мовної глобалізації. Які культурні та соціальні фактори впливають на вибір тих чи інших запозичень? Чи існують стереотипи щодо мовних елементів, які запозичуються з різних мов?

Дослідження цих питань допоможе отримати глибше розуміння процесів, що відбуваються у сучасній іспанській мові, а також її роль у глобальному культурному контексті.

РОЗДІЛ 2

СТАТУС ЗАПОЗИЧЕНЬ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

2.1. Запозичення у сфері інформаційних технологій

Процес запозичення слів у сфері інформаційних технологій в іспанській мові відбиває динамічне взаємодіяння між мовами та необхідність адаптації до нових концепцій і технологій. Наприклад, аналіз 23-го видання словника іспанської мови Королівської іспанської академії виявив, що з 206 термінів, пов'язаних з ІКТ, лише 35 були позначені як запозичення з англійської. Це демонструє, що, хоча англійська має значний вплив, більшість термінів мають романське походження, включаючи латинські, французькі та іспанські корені [9].

Іспанська мова адаптує запозичення, створюючи неологізми або адаптуючи правопис і вимову іноземних слів. Наприклад, слова, такі як "software" та "hardware", не мають прямого перекладу на іспанську мову, тому вони вживаються без змін, але зі спробою адаптувати їх вимову до іспанських фонетичних норм, як у випадку зі словом "airbag", для якого RAE пропонує вимову [airbág].

Проте поведінка запозичень суттєво відрізняється в різних семантичних полях. У технологіях запозичення майже виключно є англіцизмами та демонструють більшу морфологічну інтеграцію, ніж у моді та косметиці, де вони часто мають складнішу етимологію та походять з різних мов. Процес запозичення в технологіях також супроводжується металінгвістичними коментарями, що відображають ставлення та переконання щодо цих іноземних елементів, феномену, який рідше спостерігається у запозиченнях у сфері моди та краси..

Цей лінгвістичний ландшафт відкриває складну взаємодію між необхідністю адаптації до нових технологічних реалій та бажанням зберегти мовну та культурну цілісність іспанської мови. Стратегічне прийняття та

адаптація запозичень, поряд зі створенням неологізмів, демонструють постійний розвиток мов у відповідь на технологічні досягнення та глобальні взаємодії.

У сфері інформаційних технологій в іспанській мові існує чимало прикладів англіцизмів, які стали невід'ємною частиною лексики. Терміни, такі як "byte", "gigabyte", "megabyte", та "terabyte", використовуються без змін та навіть вимагають виділення курсивом у друкованому тексті, щоб підкреслити, що слово є іноземним і може не відповідати правилам правопису та вимови іспанської мови. Цікаво, що незважаючи на їх широке розповсюдження, вони досі зберігають статус непристосованих англіцизмів.

З іншого боку, деякі терміни в іспанській мові були адаптовані з англійської, але зазнали змін у правописі, щоб відповідати іспанським нормам. Наприклад, англійське "meeting" перетворюється на іспанське "mitin", "groggy" стає "grogui", та "scooter" адаптується як "escúter". Це демонструє спроби Королівської іспанської академії адаптувати запозичення до іспанського правопису, зберігаючи при цьому вимову, близьку до оригіналу.

Крім того, нові терміни, що виникають у сфері ІКТ, часто швидко входять до словникового запасу іспанської мови, іноді навіть без попереднього виділення курсивом як адаптовані форми. Наприклад, слова "chat", "wifi" та "intranet" були включені до словника іспанської мови без курсиву, що свідчить про їх швидку адаптацію та інтеграцію в мову. Цікаво, що "intranet" має жіночий рід, в той час як "Internet" може бути як чоловічим, так і жіночим, що вказує на певну неоднозначність у вживанні.

Під час процесу адаптації запозичень в іспанській мові спостерігаються випадки, коли нові терміни або вирази не тільки адаптуються до правопису, але також піддаються змінам у семантиці для кращого відповідання мовним нормам та культурному контексту. Наприклад, англійське "email" стає "correo electrónico" в іспанській мові, де "correo" означає "пошта", а "electrónico" - "електронний". Ця адаптація дозволяє точніше передати значення терміну в іспанському контексті та забезпечити його легке сприйняття носіями мови.

Іншим прикладом може бути термін "cloud computing", який адаптується в іспанській мові як "computación en la nube". Тут "computación" відповідає "обчисленням", а "en la nube" перекладається як "в хмарі", утворюючи фразу, що точно відображає суть технології хмарних обчислень.

Ці приклади свідчать про те, що адаптація запозичень у іспанській мові не обмежується лише фонетичними або морфологічними змінами, але також включає в себе відтворення семантичних нюансів та контексту, що є важливим для збереження мовної точності та виразності.

Додатковим прикладом може бути адаптація терміну "smartphone" у іспанській мові. Замість простого перекладу, такий як "телефон з розумом", у іспанській мові створено власний термін - "teléfono inteligente". Це дозволяє зберегти важливий аспект оригінального терміну, а саме його підкреслення розумових можливостей, та одночасно адаптувати його до морфологічних та семантичних стандартів іспанської мови.

Також можна згадати адаптацію терміну "selfie". Замість безпосереднього перекладу, у іспанській мові використовується термін "autorretrato", що буквально перекладається як "авто(по)ретуш". Це дозволяє відобразити сутність "selfie" у більш традиційному мовному форматі, але зберегти поняття самостійного знімку, характерного для цього явища.

Такі адаптації не лише демонструють гнучкість іспанської мови у прийнятті нових термінів, але також свідчать про її здатність відтворювати та відзеркалювати нові реалії технологічного та соціокультурного світу з мінімальними втратами у зрозумілості та ефективності спілкування.

Ще одним аспектом є адаптація дієслів з англійської, які часто фіксуються в першій кон'югації, використовуючи форманти "-ar" або "-ear", такі як "googlear" (гуглити) та "chatear" (чатити), що також вважаються адаптованими запозиченнями. Це показує, що навіть дієслівні форми можуть бути успішно інтегровані в іспанську мовну систему, отримавши відповідні граматичні властивості

Ці приклади підкреслюють, як іспанська мова адаптує та інтегрує запозичення з англійської, особливо в сфері інформаційних технологій, зберігаючи при цьому свою мовну ідентичність та відповідаючи на нові комунікативні потреби.

Ця взаємодія цікава також з культурологічної точки зору. Вона відображає процес глобалізації, де культурні та мовні елементи переходять між країнами та континентами. Іспанська мова, як і багато інших, стикається з викликами адаптації до нових реалій і вимог сучасного світу. При цьому важливо зберігати свою ідентичність та унікальність.

Цей процес також відображає потужну роль інформаційних технологій у сучасному світі. Інтернет, мобільні додатки, соціальні медіа — всі ці технології створюють нові способи спілкування та обміну інформацією. Іспанська мова, як і будь-яка інша, відповідає на ці зміни, інтегруючи нові слова та вирази, що відображають ці нові реалії.

Не можна не згадати і вплив інтернет-культури на мову. Меми, інтернет-сленг, віртуальні спільноти — усе це формує нові лексичні та граматичні конструкції, які активно використовуються в онлайн-спілкуванні. Це також створює виклик для мовознавців та лінгвістів, які намагаються зрозуміти та описати ці нові явища.

З цього погляду можна вказати на кілька цікавих прикладів. Наприклад, той самий термін "selfie", (який походить з англійської мови) став дуже популярним завдяки соціальним мережам, був легко інтегрований в іспанську мову без жодних змін у написанні чи вимові. Таким чином, "selfie" став частиною повсякденного мовлення для багатьох іспанців, і його вживання вже не викликає здивування чи незрозуміння.

Подальший аналіз показує, що адаптація запозичень у іспанській мові також відбувається на рівні граматики та синтаксису. Наприклад, у сфері соціальних мереж та онлайн комунікацій поширився термін "follow", який у іспанській мові може адаптуватися як "seguir", що буквально означає

"слідувати". Таким чином, у іспанській мові з'являється нове вживання слова "seguir", що раніше використовувалося в іншому контексті.

Іншим прикладом може бути адаптація конструкцій для вираження нових ідей. Наприклад, термін "to download" у іспанській мові може бути виражений як "descargar", де "des-" передає ідею "спускання" або "зниження", а "-cargar" відповідає за дію "завантаження". Це дозволяє точніше передати суть процесу завантаження файлів чи даних у цифровому середовищі.

Такі адаптації є важливим елементом розвитку мови, оскільки вони дозволяють іспанській мові не лише адаптуватися до нових технологій та понять, але й активно впливати на спосіб, яким ці ідеї та концепції сприймаються та використовуються в мовній спільноті.

Ще одним прикладом є використання терміну "hashtag". Він походить з англійської мови і використовується для позначення теми чи ключового слова в соціальних мережах. У іспанській мові він також залишився незмінним, але, як правило, вимовляється з іспанським акцентом, як "хештег". Це показує не лише адаптацію технологічного терміну до іспанської мови, але й його інтеграцію в культурний контекст іспанськомовних користувачів Інтернету.

Деякі терміни, які здаються досить специфічними для технологічного світу, також знаходять своє місце в іспанській мові. Наприклад, "app" (скорочення від "application") став загальноприйнятим терміном для позначення мобільних додатків у іспанській мові. Він легко інтегрується в мову і використовується як інші слова.

Ці приклади демонструють, що іспанська мова не лише адаптується до нових технологічних термінів, але і активно інтегрує їх у свій лексичний склад та культурний контекст. Це свідчить про живучість та гнучкість мови, яка постійно відповідає на зміни у суспільстві та технологіях.

Деякі інші технологічні терміни, які швидко впроваджуються в іспанську мову, включають "streaming", "download", "upload" та "emojì". Ці слова стають частиною повсякденного мовлення, оскільки вони відображають сучасні способи споживання медіа та вираження емоцій у віртуальному просторі.

Ще одним цікавим прикладом є вживання технічних термінів у широкому контексті. Наприклад, слово "cloud" ("хмара") стало не тільки терміном для позначення хмарних обчислень, але й використовується у виразах, таких як "зберегти у хмарі" для опису збереження даних в Інтернеті. Це ще один приклад того, як технологічні терміни стають частиною повсякденного мовлення і адаптуються до різних контекстів використання.

Навіть іспанські дієслова можуть піддаватися впливу технологій. Наприклад, "twittear" відображає дію публікації повідомлення на Twitter, а "hacer scroll" описує прокручування веб-сторінки чи соціального потоку. Ці дієслова стають частиною активного словника користувачів Інтернету та відображають їхні онлайн-звички.

Таким чином, інтеграція технологічних термінів у іспанську мову відбувається на різних рівнях: від спеціалізованих термінів до загальноновживаних виразів. Це вказує на постійний процес адаптації та зміни мови відповідно до потреб і впливу сучасних технологій.

2.2. Адаптація та інтеграція запозичень

Іспанська мова, протягом своєї багатої історії, ввібрала в себе безліч запозичень з інших мов. Цей процес не лише свідчить про динамічність мови, але й дає нам уявлення про культурні та історичні зв'язки Іспанії з іншими народами [11].

Види запозичень:

- Прямі запозичення: слова, запозичені з мінімальними змінами, наприклад, "robot" (робот) з англійської мови.
- Адаптовані запозичення: слова, які зазнали фонетичних та граматичних змін, щоб відповідати іспанській мові, наприклад, "fútbol" (футбол) з англійської "football".
- Кальки: слова, не запозичені напряму, а сформовані за зразком існуючих слів в іншій мові, наприклад, "teléfono" (телефон) з грецького "tele" (далеко) і "phone" (звук).

Процес адаптації:

- Фонетична адаптація: запозичені слова підлаштовуються під звукову систему іспанської мови. Наприклад, англійське "th" стає "z" в іспанському "examen" (екзамен).
- Граматична адаптація: запозичені слова отримують іспанські граматичні закінчення, артиклі, родові закінчення, відмінювання дієслів.
- Семантична адаптація: значення запозичених слів може змінюватися з часом або в залежності від контексту. Наприклад, іспанське "entrenar" (тренувати) походить від англійського "to train", але має ширше значення [1].

Інтеграція запозичень:

- Запозичені слова стають невід'ємною частиною іспанського словникового запасу.
- Їх використовують у всіх сферах життя, від літератури та ЗМІ до повсякденного спілкування.

– Деякі запозичені слова стають настільки популярними, що витісняють існуючі іспанські аналоги.

Вплив запозичень:

– Запозичення збагачують іспанську мову, роблячи її більш виразною та гнучкою.

– Вони свідчать про культурні та історичні зв'язки Іспанії з іншими країнами.

– Деякі запозичення можуть призвести до змін в граматичній структурі мови.

Приклади запозичень:

- З англійської мови: robot, fútbol, teléfono, email, internet
- З французької мови: restaurante, champú, garaje, menú, boutique
- З італійської мови: piano, pizza, espagueti, ópera, mafia
- З арабської мови: azúcar, café, aceite, almohada, guitarra

Запозичення слів з інших мов - це невід'ємна частина розвитку будь-якої живої мови, і іспанська мова не є винятком. Протягом століть іспанська мова вбирала в себе слова з різних мов світу, адаптуючи їх до своїх фонетичних, граматичних та семантичних правил. Цей процес збагатив іспанську мову, зробив її більш виразною, гнучкою та здатною описувати нові явища та реалії.

Одним з найважливіших аспектів запозичення є адаптація запозичених слів до іспанської мови. Ця адаптація може включати зміни в звучанні слова, його граматичній формі та значенні. Завдяки цій адаптації запозичені слова стають органічною частиною іспанської мови, не вибиваючись з її загальної структури.

Інтеграція запозичених слів в іспанську мову також має свої особливості. Запозичені слова використовуються в усіх сферах життя, від літератури та науки до повсякденного спілкування. Деякі запозичені слова стають настільки популярними, що витісняють існуючі іспанські аналоги.

Вплив запозичень на іспанську мову багатогранний. З одного боку, запозичення збагачують мову, роблять її більш виразною та гнучкою. З іншого боку, надмірне запозичення може призвести до втрати ідентичності мови та її витіснення іншими мовами.

Щоб запобігти негативним наслідкам запозичення, важливо знаходити баланс між використанням запозичених слів та збереженням існуючих іспанських аналогів. Також важливо створювати нові слова за допомогою іспанських морфем, а не запозичати їх з інших мов.

В цілому, запозичення слів з інших мов - це природний процес, який робить мову більш багатогою та цікавою. Іспанська мова, завдяки своїй відкритості до запозичень, залишається живою та динамічною мовою, здатною описувати нові явища та реалії сучасного світу.

Висновок до розділу 2

У другому розділі ми розглянули різні аспекти класифікації запозичень в іспанській мові, зокрема у контексті інформаційних технологій, та процеси їх адаптації та інтеграції. Запозичення у сфері інформаційних технологій в іспанській мові, як показано у розділі 2.1, часто є англіцизмами, що відображає глобальний вплив англійської мови в цій галузі. Проте, незважаючи на значний вплив англійської мови, іспанська мова адаптує ці запозичення, зберігаючи свою унікальність та мовну ідентичність.

У розділі 2.2 ми детально розглянули процеси адаптації та інтеграції цих запозичень. Цей процес включає фонетичні, морфологічні та семантичні зміни, які дозволяють запозиченим словам гармонійно вписатися в іспанську мову. Процес адаптації свідчить про гнучкість іспанської мови та її здатність відповідати на нові комунікативні виклики, зберігаючи при цьому свою культурну спадщину.

У підсумку, аналіз класифікації запозичень у іспанській мові в цьому розділі підкреслив важливу роль цих мовних елементів у розвитку та збагаченні лексики. Процеси адаптації та інтеграції запозичень підтверджують динамічну природу мови та її здатність адаптуватися до змін, зберігаючи при цьому свою унікальність та культурні особливості.

ВИСНОВКИ

Вивчення та аналіз запозичень в іспанській мові, представлені в цій курсовій роботі, розкривають багатогранність та складність процесів, що лежать в основі цього явища. Запозичення не лише вносять вклад у розширення лексичного складу мови, але й сприяють культурному обміну та взаємозбагаченню між мовами. Розкриття типології запозичень у іспанській мові показало, що вони можуть мати різне походження та різні шляхи входження в мову, від стародавніх латинських та арабських слів до сучасних англіцизмів у сфері інформаційних технологій.

Процес адаптації запозичень в іспанській мові є складним та багатоетапним, що включає фонетичну, морфологічну та семантичну адаптацію. Цей процес дозволяє запозиченим словам гармонійно інтегруватися в мовну систему, забезпечуючи їх зрозумілість та природне використання носіями мови. Водночас нормативні аспекти використання запозичень підкреслюють роль мовних інституцій у стандартизації та регулюванні цього процесу, намагаючись знайти баланс між збереженням мовної ідентичності та необхідністю адаптації до нових реалій.

Аналіз запозичень у сфері інформаційних технологій в іспанській мові виявив значний вплив англійської мови, що відображає глобальну домінантність англійської у цій сфері. Незважаючи на це, іспанська мова продовжує адаптувати ці запозичення, підтверджуючи свою гнучкість та здатність до розвитку.

Висновок полягає в тому, що запозичення грають ключову роль у розвитку та збагаченні іспанської мови, водночас викликаючи необхідність адаптації та інтеграції цих елементів у мовну систему. Робота іспанських мовних інституцій та носіїв мови над цим процесом відображає прагнення зберегти мовну ідентичність у світі, де мовні кордони стають дедалі більш проникними. В цьому контексті, іспанська мова демонструє свою живучість та адаптивність, відкриваючи нові можливості для розвитку та міжкультурного діалогу.

Процес інтеграції запозичень у іспанській мові, зокрема у сфері інформаційних технологій, ілюструє здатність мови до постійного оновлення та адаптації. Ця гнучкість є важливою для відображення сучасних реалій і технологічних інновацій у мові, дозволяючи носіям мови ефективно спілкуватися в нових контекстах.

Нормативні аспекти використання запозичень в іспанській мові відіграють вирішальну роль у цьому процесі. Рекомендації від Королівської іспанської академії та інших мовних інституцій спрямовані на збереження ясності, точності та когерентності мови. Вони забезпечують стандартизацію нових термінів і сприяють розумінню та прийняттю нових слів серед широкої аудиторії.

Поряд із важливістю нормативних аспектів, не можна ігнорувати і внесок спільноти носіїв мови у процес адаптації та інтеграції запозичень. Їхня готовність приймати нові слова і вживати їх у повсякденному спілкуванні є ключовим фактором, який визначає, наскільки глибоко і швидко запозичення інтегруються в мову.

Враховуючи вищезгадані аспекти, можна зробити висновок, що іспанська мова є живим організмом, який постійно розвивається та адаптується до змінюваних умов зовнішнього світу. Запозичення в іспанській мові не лише збагачують її лексикон, але й відображають глибокі культурні та технологічні взаємодії, що формують сучасний світ. В цьому контексті, адаптація та інтеграція запозичень є не просто мовним процесом, а відображенням більш широких соціокультурних динамік.

Така активна інтеграція запозичень та їх адаптація в іспанській мові також свідчать про відкритість та гнучкість мовної спільноти до глобальних впливів. Це не тільки дозволяє мові залишатися актуальною та відповідати сучасним потребам, але й сприяє культурному обміну та розумінню. Подальше дослідження та аналіз цих процесів можуть допомогти не тільки в глибокому розумінні динаміки мови, але й у виявленні шляхів для збереження мовної різноманітності в умовах глобалізації.

Враховуючи ці аспекти, іспанська мова продемонструвала свою спроможність еволюціонувати та пристосовуватися, інтегруючи запозичення з різних джерел. Цей процес не лише збагачує іспанську мову новими словами та виразами, але й сприяє більшому міжкультурному діалогу та взаєморозумінню між спільнотами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Alarcos Llorach, E. (1965). *Fonología española*. La Habana: Ed. Pueblo y Educación.
2. Alarcos Llorach, E. (1994). *Gramática española*. Madrid: Espasa Calpe.
3. Голубовська, І. О. (2004). *Етнічні особливості мовних картин світу*. Київ: Логос.
4. Гетьман, З. О. (2013). *Складники соціального контексту мовленевого спілкування*. У Н. М. Корбозерова (Ред.), *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики*. Київ: Логос.
5. Corominas, J. (1983). *Breve diccionario etimológico de la lengua castellana*. Madrid: Gredos.
6. López García, A. (2010). *El origen del lenguaje*. Valencia: Tirant lo Blanch.
7. Сингаївська, Г. В. (2013). *Арабізми у сучасній іспанській мові: історія запозичення й особливості функціонування*. У *Мовні і концептуальні картини світу*.
8. Попова, Н. М. (2018). *Національно-марковані концепти в мовній картині світу Іспанії: динаміка розвитку*. Київ: Логос.
9. Пономарів, О. Д. (2000). *Стилістика сучасної української мови*. Тернопіль: Навчальна книга - Богдан.
10. Padilla García, J. A. (2005). *Pragmática el orden de palabras*. Alicante: Servicio de publicaciones. Universidad de Alicante.
11. Ярцева, В. Н. (1981). *Контрастивная грамматика*. Москва: Наука.